

forstår, hvad der er baggrunden, men vi kan jo spørge regeringen om lidt.

Formanden:

Tak til hr. Søren Søndergaard. Integrationsministeren har bedt om ordet, og jeg vil godt spørge, om ministeren vil have ordet, inden vi er færdige med ordførerrækken ... Nej. Så er det næste ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

L 171 er et meget omfangsrigt lovforslag med mange vigtige elementer, der hver især rent faktisk kræver en debat, men dialogen forsvinder jo en smule, når vi skal behandle så mange forskellige temaer i samme lovforslag. Det bekymrer mig altså lidt, hvis det skal være et udtryk for, at regeringen på den måde forsøger at få flere stramninger ind ad bagdøren, fordi vi ganske enkelt ikke kan komme til bunds i nogen af de forslag, der ligger her.

De områder, som bl.a. tages op i lovforslaget, er de såkaldte opdragelsesrejser, vold mod udenlandske kvinder og dermed begrænsning af ægtefællesammenføring samt krav til religiøse forkyndere, alt sammen nogle områder, som Kristendemokraterne også finder det vigtigt at sætte fokus på, og vi imødekommer derfor, at regeringen har sat det på dagsordenen.

Kl. 15.20

Men jeg vil understrege, at selv om man har samme dagsorden, behøver man ikke være enig i, hvordan tingene skal gribes an, og hvor roden til problemerne opstår.

Regeringen vælger nogle løsningsmodeller sammen med Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, der alle kræver flere og flere stramninger på dette område, og som hver især kan have nogle u hensigtsmæssige konsekvenser for vores demokratiske principper og frihedsidealere.

Problemet med opdragelsesrejser er uacceptabelt, men med netop dette forslag og med en argumentation om opdragelsesrejser ser vi endnu en gang stramninger på familiesammenføringsområdet, og med det fremsatte lovforslag bliver børnene jo taberne.

Hvis formålet er, at man vil begrænse opdragelsesrejserne, vil børnene jo føle, at forældrene svigter ved netop at tvinge dem til et hjemland, der er fremmed for dem, der er opvokset i Danmark, men selve systemet og resten af samfundet svigter jo også ved at begrænse deres chance for overhovedet at komme tilbage til de vante

omgivelser igen. Og det er selvfølgelig uacceptabelt.

Det er også tankevækkende, at regeringen endnu en gang foretager nogle generelle stramninger på familiesammenføringsområdet og denne gang vil ramme børn mellem 15 og 18 år på baggrund af en argumentation om opdragelsesrejser, dvs. nogle enkelte sager, man har hørt om. Hvor er de faktiske oplysninger henne i hele den her sag? Hvor er belystningen af problemets omfang, siden det er så vigtig en argumentation for regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet? Nogle gange bliver jeg lidt i tvivl om, hvorvidt man blot misbruger nogle problematiske enkeltsager til at varetage en uofficiel dagsorden, der fortsat hedder: Jo færre jo bedre fra udvalgte lande.

Børnene skal ikke være gidsler i spillet mellem forældres ønsker og krav og det danske samfunds krav om integration. Det handler jo om barnets tarv, og jeg mener ikke, at det på nogen måde bliver varetaget med de foreslåede ændringer her.

Jeg er helt enig, når Amnesty International problematiserer, at regeringen tilsyneladende ikke mener, man kan integreres ordentligt i det danske samfund, hvis man kommer til Danmark, efter at man er fyldt 15 år. Aldersgrænsen på 15 år afspejler blot regeringens forkærlighed for at anvende alder som en begrænsende faktor uden nærmere overvejelser og begrundelser for, hvorfor en bestemt alder skal berettigge et menneske til opholdstilladelse eller familiesammenføring.

I det hele taget er barnets tarv noget helt centralt i det her forslag, men det betyder naturligvis ikke, at andre elementer i lovforslaget bliver mindre relevante af den grund.

Her er der hele området omkring udenlandske forkyndere. For Kristendemokraterne kan det være i orden, at der bliver stillet krav om selvforsørgelse for den religiøse forkynder og dennes familie. Vedkommende befinder sig i Danmark måske i en form for embedsfunktion, nogle gør, og kan forventes at være lønnet, måske i en lønnet position. Man kan også spørge, om det ikke er rimeligt, at man stiller krav til sprog, hvis man skal have en vielsesret – fint nok.

Men jeg er simpelt hen uforstående over for kravet om godtgørelse af relevant baggrund eller uddannelse. Jeg mener ganske enkelt, at lovforslaget konkluderer nogle sammenhænge, som der hverken er dokumentation eller belæg